

med traktatens artikel 85, stk. 3, litra b), indrager Kommissionen gruppefritagelsen, idet den afgør, hvorvidt og i bekræftende fald i henhold til hvilke yderligere betingelser og forpligtelser en individuel fritagelse kan indrømmes den pågældende konferenceaftale;

hvis konkurrence er udelukket eller kan udelukkes på grund af en handling, foretaget af et tredjeland, indleder Kommissionen konsultationer med de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland, om nødvendigt efterfulgt af forhandlinger på baggrund af direktiver fra Rådet med henblik på en genoprettelse af forholdene.

Artikel 8

Internationale lovkonflikter

1. Såfremt der er mulighed for, at anvendelsen af forordningen, for så vidt angår visse former for restriktiv praksis eller restriktive bestemmelser, kan skabe sådanne konflikter med bestemmelser i visse tredjelandes lovgivning og administrative forskrifter, som vil kunne skade

vigtige handels- og søfartsmæssige interesser i Fællesskabet, indleder Kommissionen hurtigst muligt konsultationer med de pågældende tredjelandes kompetente myndigheder med det formål så vidt muligt at bringe ovennævnte interesser i overensstemmelse med iagttagelse af fællesskabsreglerne.

2. Såfremt antallet eller beskaffenheden af sådanne konsultationer gør det nødvendigt for Kommissionen at forhandle en ordning med det pågældende tredjeland kompetente myndigheder, for så vidt angår udøvelsen af deres respektive beføjelser, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

3. Såfremt det viser sig ønskeligt at få ændret beføjelser, som tilkommer tredjelandets kompetente myndigheder eller at ændre forordningen, anmoder Kommissionen Rådet om bemyndigelse til at forhandle i overensstemmelse med direktiver, som Rådet fastlægger. Ændringer i forordningen skal begrænses til betingelser og forpligtelser, ifølge hvilke der indrømmes linjekonferencer fritagelse, og skal sikre, at der opretholdes en passende ligevægt mellem transportbrugernes og redernes interesser i Fællesskabet.

Udkast til Rådets forordning (EØF) om illoyal priskonkurrence på søtransportområdet

(85/C 212/07)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til det af Kommissionen fremlagte udkast til forordning,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er bl.a. på grundlag af den i Rådets beslutning 78/774/EØF ⁽¹⁾ omhandlede informationsordning berettiget at mene, at konkurrencedygtigheden hos de medlemsstaters flåder, der deltager i international ruteskibsfart, skades ved en vis illoyal adfærd, der udøves af flåder hjemmehørende i tredjelande;

denne adfærd består i, at der for transport af visse udvalgte varer til stadighed beregnes fragtrater, der er lavere end de laveste rater, som et anerkendt og repræsentativt rederi uden for konferencen beregner for de samme varer;

denne priskonkurrence er blevet muliggjort ved, at de pågældende linjerederier har nogle ikke-kommercielle fordele, enten fordi de er statsejede eller -kontrollerede, eller fordi de gennem den nationale lovgivning har fået fortrinsret til ladninger, eller også fordi deres skibe er registreret i lande, der ikke har ratificeret eller ikke anvender internationale sikkerhedskonventioner;

Fællesskabet bør kunne træffe passende foranstaltninger mod en sådan priskonkurrence;

der er ingen internationalt vedtagne regler, som fastlægger, hvad der er en unfair pris inden for søtransport;

det synes hensigtsmæssigt af forklare visse faktorer, som er relevante for konstatering af skade;

⁽¹⁾ EFT nr. L 258 af 21. 9. 1978, s. 35.

det er nødvendigt af fastsætte procedurerne for, hvorledes en person, der optræder på vegne af EF-rederier, som anser sig for skadet eller truet af illoyal priskonkurrence, kan indgive en klage; det synes formålstjenligt at gøre det klart, at proceduren, såfremt klagen trækkes tilbage, kan afsluttes, men ikke nødvendigvis behøver at blive det;

medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde både med hensyn til oplysninger om forekomsten af illoyal priskonkurrence og deraf følgende skade og med hensyn til den efterfølgende undersøgelse af sagen på fællesskabsplan; der bør med henblik herpå finde konsultationer sted i et rådgivende udvalg;

de procedureregler, der skal følges under undersøgelsen, bør klart defineres, navnlig fællesskabsmyndighedernes og de berørte parter rettigheder og forpligtelser samt de omstændigheder, under hvilke de berørte parter kan få adgang til oplysninger, og kan anmode om at blive underrettet om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale endelige foranstaltninger;

det er nødvendigt, at Fællesskabets beslutningsproces giver mulighed for at handle hurtigt og effektivt, navnlig ved hjælp af foranstaltninger, som Kommissionen træffer som f.eks. pålæggelse af midlertidig told;

med henblik på at modvirke illoyal priskonkurrence, men uden at forhindre, begrænse eller forvride priskonkurrencen på ikke-konferencelinjer, bør der skabes mulighed for, at midlertidig told opkræves endeligt i de tilfælde, hvor det definitivt fastslås, at der foreligger illoyal priskonkurrence og skade, selv når der af særlige årsager ikke er truffet afgørelse om at pålægge en endelig udligningstold;

det er væsentligt, at der fastlægges fælles regler for anvendelsen af udligningstold for at sikre nøjagtig og ensartet opkrævning af denne; på grund af denne tolds karakter kan disse regler afvige fra reglerne for opkrævning af normal importtold;

der bør fastsættes åbne og passende procedurer med henblik på en fornyet undersøgelse af de foranstaltninger, der er truffet, og med henblik på genoptagelse af en undersøgelse, når omstændighederne kræver det;

der bør fastlægges passende procedurer for behandling af anmodninger om tilbagebetaling af udligningstold —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges den procedure, der skal følges i tilfælde af, at visse rederier, som har fragtskibe i fast rutefart, skaber en illoyal priskonkurrence, der i alvorlig grad bryder fragtmønstret på en særlig rute til eller fra Fællesskabet, eller som på anden måde påfører rederier i Fællesskabet (i det følgende kaldt EF-rederier) skade.

Artikel 2

Princip

Der kan anvendes en udligningstold i overensstemmelse med denne forordning, hvis rederier uden for EF (i det følgende kaldt ikke-EF-rederier) skaber en illoyal priskonkurrence, der påfører EF-rederier skade.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved
 - a) *ikke-EF-rederier*: fragtskibsselskaber med fast rutefart, der er etableret i et tredjeland, og som har den fordel
 - direkte eller indirekte at være ejet eller kontrolleret af en stat, der ikke er medlem af Fællesskabet, og/eller
 - at være gunstigere stillet end EF-rederier med hensyn til i kraft af den nationale lovgivning at få adgang til fragter i oceangående skibe, og/eller
 - at anvende skibe, der er registreret i lande, som ikke har ratificeret eller anvender de internationale IMO- og ILO-konventioner, hvortil der henvises i bilaget;
 - b) *illoyal priskonkurrence*: det forhold, at der i en særlig fart til eller fra Fællesskabet for visse udvalgte varer til stadighed beregnes en fragtrate, som er lavere end de laveste rater, som et anerkendt og repræsentativt rederi uden for konferencen, der ikke har ovennævnte fordele, igennem i det mindste ét år har beregnet for samme vare eller varer på samme skibsrute;
 - c) *et anerkendt og repræsentativt rederi uden for konferencen*: et fragtskibsselskab med fast rutefart, der driver og i et længere tidsrum har drevet regelmæssig trafik uden om konferencen, og som transporterer en betydelig tonnagemængde ad den pågældende rute;
 - d) *skade*: enhver materiel skade, som forvoldes eller truer EF-rederier;
 - e) *EF-rederier i Fællesskabet*: alle fragtskibsselskaber med fast rutefart, som har deres hovedkontor og udøver deres effektive kontrol i en medlemsstat.

2. Hvis der ikke på den pågældende skibsrute drives noget anerkendt og repræsentativt rederi uden for konferencen, kan sammenligningen foretages med den laveste fragtrate, der normalt af et anerkendt og repræsentativt rederi uden for konferencen beregnes for samme eller lignende varer på en tilsvarende rute.

3. Hvor fragtraterne svinger, kan der beregnes vejede gennemsnit.

Artikel 4

Undersøgelse af skade

1. En undersøgelse af, om der foreligger skade, omfatter følgende faktorer:

- a) den fragtrate, der tilbydes af EF-rederiers konkurrenter, især for at fastslå, om der på den pågældende skibsrute er væsentlig lavere fragtrater end EF-rederiers, når hensyn tages til serviceniveauet på alle de berørte fragtskibe;
- b) den andel, der i henhold til national lovgivning forbeholdes EF-rederiers konkurrenter og muligheden for at gøre undtagelser med associerede selskaber eller andre transportvirksomheder eller for at befragte skibe, der sejler under andre flag, særlig for at fastsætte, om der på den pågældende skibsrute har været et betydeligt fald i EF-rederiers andel;
- c) følgevirkningerne for EF-rederier vurderet på baggrund af tendenser inden for økonomiske faktorer, såsom:
 - afsejlinger,
 - kapacitetsudnyttelse,
 - afskibningsreservationer,
 - markedssandel,
 - fragtrater (dvs. nedsættelse i fragtraterne eller hindring af fragttigninger, som normalt ville have fundet sted),
 - fortjeneste,
 - forrentning af kapital,
 - investering,
 - beskæftigelse.

2. Hvis der påberåbes en trussel om skade, skal Kommissionen også undersøge, om det klart kan forudses, at det er sandsynligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer, såsom:

- a) tonnageforøgelsen på den skibsrute, hvor der er konkurrence med EF-rederier;

b) den kapacitet i et ikke-EF-rederis land, der allerede eksisterer, eller som vil kunne udnyttes i den nærmeste fremtid, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende tonnageforøgelse vil gå til den skibsrute, hvortil der henvises under a).

3. Skaden, der forvoldes af andre faktorer, som enten individuelt eller i forening også rammer EF-rederier, må ikke tilskrives den omhandlede praksis.

Artikel 5

Klage

1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af EF-rederier, der anser sig for skadet eller truet af illoyal priskonkurrence, kan indgive en skriftlig klage.

2. Klagen skal indeholde tilstrækkelige beviser for illoyal priskonkurrence og den deraf følgende skade.

3. Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Denne sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, som den modtager.

4. Klagen kan trækkes tilbage, hvorved proceduren kan afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

5. Bliver det efter konsultationer klart, at klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde iværksættelse af en undersøgelse, får klageren meddelelse herom.

6. Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser både med hensyn til illoyal priskonkurrence og deraf følgende skade for EF-rederier, underretter den straks Kommissionen om disse beviser.

Artikel 6

Konsultationer

1. Enhver konsultation, der er omhandlet i denne beslutning, finder sted i et rådgivende udvalg, sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

Konsultationer indledes omgående på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionen initiativ.

2. Udvalget indkaldes af formanden. Denne giver så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

3. Konsultationerne kan om fornødent ske skriftligt; i så tilfælde underretter Kommissionen medlemsstaterne, som inden udløbet af en fastsat frist kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlig konsultation.

4. Konsultationerne omfatter især:

- a) illoyal priskonkurrence og det beløb, der er tale om;
- b) den foreliggende skade og dennes omfang;
- c) årsagsforbindelsen mellem den illoyale priskonkurrence og skaden;
- d) de foranstaltninger, der under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den af den illoyale priskonkurrence forvoldte skade, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 7

Iværksættelse og videreførelse af undersøgelsen

1. Bliver det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettiggiv iværksættelsen af en procedure, skal Kommissionen omgående:

a) give meddelelse om iværksættelsen af en procedure i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; i denne meddelelse gives der oplysning om den pågældende rederi uden for EF og om hans hjemland, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; fastsætte den frist, inden for hvilken de berørte parter kan give deres mening til kende skriftligt og kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til stk. 5;

b) underrette de afskibere og speditører, som Kommissionen ved er berørt heraf, samt klagerne;

c) indlede undersøgelsen på fællesskabsniveau i samarbejde med medlemsstaterne; en sådan undersøgelse omfatter både illoyal priskonkurrence og den deraf følgende skade og gennemføres i overensstemmelse med stk. 2 til 8; undersøgelsen vedrørende illoyal priskonkurrence omfatter normalt en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for iværksættelsen af proceduren.

2. a) I påkommende tilfælde søger Kommissionen at indhente alle de oplysninger, som den finder nødvendige, og forsøger at kontrollere disse oplysninger hos rederier, agenter, afskibere, speditører, konferencer, sammenslutninger og organisationer, forudsat at de pågældende foretagender eller organisationer giver deres samtykke hertil;

b) hvor det viser sig nødvendigt, foretager Kommissionen efter konsultation undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, samt at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke modsætter sig dette; Kommissionen bistås af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

3. a) Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om:

- at indsende oplysninger,
- at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos afskibere, speditører, EF-rederier og deres agenter,
- at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, samt at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke modsætter sig det;

b) medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Kommissionens anmodninger; de meddeler denne de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget;

c) er disse oplysninger af almen interesse eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videresender Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige; i modsat fald fremsendes et ikke-fortroligt sammendrag;

d) Kommissionens tjenestemænd kan på Kommissionens eller på en medlemsstats begæring bistå embedsmænd fra medlemsstaterne i udøvelsen af deres funktion.

4. a) Klageren samt de afskibere og de rederier, der vides berørt, kan få kendskab til alle de oplysninger, som de parter, der er berørt af en undersøgelse, har stillet til rådighed for Kommissionen, undtagen interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for varetagelsen af deres interesser og ikke er fortrolige i henhold til artikel 8, og forudsat at Kommissionen anvender dem i undersøgelsen; med henblik herpå indgiver de pågældende en skriftlig anmodning til Kommissionen med angivelse af de oplysninger, der ønskes;

b) rederier, der er omfattet af undersøgelsen, og klagerne kan anmode om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale pålægelse af endelig told eller endeligt at opkræve beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told;

- c) i) anmodninger om oplysninger i henhold til litra b)
- indsendes skriftligt til Kommissionen,
 - skal indeholde en præcisering af de særlige punkter, om hvilke der søges oplysninger,
 - skal i de tilfælde, hvor der er pålagt en midlertidig told, være modtaget senest én måned efter offentliggørelsen af en sådan tolds indførelse;
- ii) oplysningerne kan gives enten mundtligt eller skriftligt, afhængigt af hvad Kommissionen skønner hensigtsmæssig; de foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe; fortrolige oplysninger behandles i overensstemmelse med artikel 8;
- iii) oplysningerne skal normalt gives senest 15 dage, forud for Kommissionens beslutning om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 12. Bemærkninger, der fremsættes, efter at oplysningerne er givet, tages kun i betragtning, såfremt de er modtaget inden for en periode, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være på mindst ti dage, idet der tages passende hensyn til sagens hastende karakter.
5. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse skal høres, når de inden for den frist, der er fastsat i den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjorte meddelelse, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en impliceret part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, samt at der er særlige grunde til, at de bør høres mundtligt.
6. Endvidere giver Kommissionen efter anmodning de direkte berørte parter lejlighed til at mødes, for at modstridende synspunkter og eventuelle modargumenter kan blive fremlagt. Herved tager den hensyn til nødvendigheden af at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne er forpligtet til at deltage i et møde, og deres udeblivelse skal ikke være til skade for deres sag.
7. a) Bestemmelserne i denne artikel udelukker ikke, at Kommissionen træffer foreløbige afgørelser eller omgående anvender midlertidige foranstaltninger;
- b) såfremt en af de berørte parter eller et af de berørte tredjelande nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at stille sådanne til rådighed inden for en rimelig frist eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan foreløbige eller endelige positive eller negative afgørelser træffes på grundlag af de tilgængelige oplysninger.

8. En procedure vedrørende illoyal priskonkurrence er ikke til hinder for fortoldningen af den vare, på hvilken de pågældende fragtrater finder anvendelse.

9. a) En undersøgelse indstilles enten ved, at den afsluttes, eller ved at der træffes endelige foranstaltninger; den indstilles normalt inden for en frist på ét år efter procedurens iværksættelse;

b) en procedure indstilles enten ved, at undersøgelsen afsluttes uden indførelse af told og uden accept af tilsagn eller ved ophør eller ophævelse af told eller ved udløb af tilsagn i henhold til artikel 14 eller 15.

Artikel 8

Fortrolighed

1. De i medfør af denne beslutning modtagne oplysninger kan kun anvendes til det formål, til hvilket de er indhentet.

2. a) Hverken Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne beslutning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil;

b) ved enhver anmodning om fortrolig behandling angives det, hvorfor oplysningerne er fortrolige, og der vedlægges et ikke-fortroligt sammendrag af sådanne oplysninger, eller en begrundelse for, at et sammendrag af oplysningerne ikke kan tilvejebringes.

3. I almindelighed betragtes oplysninger som fortrolige, når videregivelsen heraf vil kunne være til væsentlig skade for den, der har givet eller er kilde til sådanne oplysninger.

4. Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling ikke er berettiget, og at den der giver oplysningerne, hverken er villig til at offentliggøre oplysningerne eller at tillade, at de offentliggøres i store træk eller i forkortet form, kan disse oplysninger lades ude af betragtning.

Oplysningerne kan også lades ude af betragtning, såfremt en sådan anmodning er berettiget og såfremt den, der giver oplysningerne, ikke er villig til at fremsende et ikke-fortroligt sammendrag, under forudsætning af, at et sådant sammendrag af oplysningerne kan tilvejebringes.

5. Denne artikel udelukker ikke fællesskabsmyndighedernes videregivelse af generelle oplysninger og navnlig af begrundelsen for de i medfør af denne beslutning

trufne afgørelser eller videregivelse af de beviser, som fællesskabsmyndighederne støtter sig til i det omfang, det er nødvendigt, for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 9

Afslutning af proceduren når beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige

1. Viser det sig efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og er der ikke i det i artikel 6, stk. 1, omhandlede rådgivende udvalg rejst nogen indvendinger, afsluttes proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående Rådet en rapport om resultatet af konsultationerne samt et forslag til procedurens afslutning. Proceduren skal forblive afsluttet, hvis Rådet ikke med kvalificeret flertal inden én måned har truffet en anden afgørelse.

2. Kommissionen underretter de parter, der vides berørt, og bekendtgør afslutningen af proceduren i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* med angivelse af de til grund liggende konklusioner samt et sammendrag af begrundelse herfor.

Artikel 10

Tilsagn

1. Gives der i løbet af en procedure tilsagn, som Kommissionen efter konsultationer kan godtage, kan undersøgelsen slutes, uden at der pålægges midlertidig eller endelig told.

Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, gives senere end ved udløbet af den periode, i hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 7, stk. 4, litra c), nr. iii). Der gives oplysninger og offentliggøres meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2. En sådan afslutning af proceduren udelukker ikke endelig opkrævning af beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, i medfør af artikel 12, stk. 2.

2. De i stk. 1 omhandlede tilsagn er tilsagn, der indebærer, at rater revideres i et sådant omfang, at Kommissionen finder det godtgjort, at der ikke foreligger illoyal priskonkurrence, eller at de skadelige virkninger heraf er ophævet.

3. Kommissionen kan foreslå, at der gives tilsagn, men udebliver tilbud herom eller efterkommes en opfordring hertil ikke, skal dette ikke være til skade for sagens behandling. Fortsætter den illoyale priskonkurrence, kan dette tages som bevis for, at der sandsynligvis vil indtræde trussel om skade.

4. Accepteres tilsagnene, fuldføres undersøgelsen vedrørende skaden alligevel, såfremt Kommissionen efter konsultationer træffer afgørelse herom, eller, såfremt de pågældende EF-rederier anmoder herom. Konstaterer Kommissionen efter konsultationer i et sådant tilfælde, at der ikke foreligger skade, bortfalder tilsagnet uden videre. Hvor det hovedsagelig skyldes tilsagn, at der ikke er konstateret trussel om skade, kan Kommissionen kræve, at det pågældende tilsagn opretholdes.

5. Kommissionen kan kræve, at alle parter, hvis tilsagn er blevet godtaget, periodisk afgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af sådanne tilsagn og tillader efterprøvelse af relevante oplysninger. Imødekommes sådanne krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

6. Trækkes et tilsagn tilbage, eller har Kommissionen grund til at formode, at det er blevet misligholdt, kan den, såfremt det er nødvendigt af hensyn til Fællesskabets interesser, efter konsultationer og efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte bemærkninger, straks anvende midlertidig told på grundlag af de faktiske omstændigheder, der er konstateret inden godtagelsen af tilsagnet.

Artikel 11

Midlertidig told

1. Fremgår det af en foreløbig undersøgelse, at der er tale om, og at der foreligger tilstrækkeligt bevis for deraf følgende skade, og findes det af hensyn til Fællesskabets interesser påkrævet, at der gribes ind for at hindre, at der forvoldes skades under proceduren, pålægger Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ de pågældende EF-rederier en midlertidig told, hvis endelige opkrævning afgøres ved Kommissionens efterfølgende beslutning i henhold til artikel 12, stk. 2.

2. Kommissionen træffer sådanne midlertidige foranstaltninger efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

3. Når en medlemsstat har anmodet om, at Kommissionen omgående griber ind, træffer denne inden højst fem arbejdsdage efter anmodningens modtagelse afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges en midlertidig told.

4. Kommissionen skal straks meddele Rådet og medlemsstaterne enhver beslutning taget i henhold til denne artikel. Rådet kan, med kvalificeret flertal, beslutte anderledes. Kommissionens afgørelse om ikke at pålægge midlertidig told udelukker ikke, at der på et senere tids-

punkt kan pålægges en sådan told, enten på begæring af en medlemsstat, når der foreligger nye forhold, eller på Kommissionens initiativ.

5. Midlertidig told har en gyldighedsperiode på højst fire måneder. Gyldighedsperioden for midlertidig told kan dog forlænges med to måneder, såfremt de pågældende EF-rederier fremsætter begæring herom, eller såfremt de efter en hensigtserklæring fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod.

6. Ethvert forslag om endelig foranstaltning eller om udvidelse af den midlertidige told, skal ikke senere end én måned før udløbet af gyldighedsperioden for midlertidig told, forelægges Rådet af Kommissionen. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 12

Endelige foranstaltninger

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der foreligger illoyal priskonkurrence samt deraf følgende skade, og findes det af hensyn til Fællesskabets interesser påkrævet, at Fællesskabet griber ind, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter konsultationer afgørelse om pålæggelse af en endelig told.

2. a) Er der anvendt en midlertidig told, bestemmer Rådet uafhængigt af, om der skal pålægges en endelig told, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt; Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen;

b) der træffes ikke afgørelse om at opkræve denne told endeligt, medmindre det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder fremgår, at der foreligger illoyal priskonkurrence samt deraf følgende skade.

Artikel 13

Generelle toldbestemmelser

1. Såvel midlertidig som endelig udligningstold pålægges de ikke-EF-rederier, som omfattes af forordningen.

2. Sådanne foranstaltninger skal især indeholde oplysninger om størrelsen og arten af den pålagte told, den eller de transporterede vare(r), den pågældende ikke-EF-reders navn og hjemland samt begrundelserne for forordningen.

3. Tolden må ikke være højere end forskellen mellem den beregnede rate og den laveste fragtrate, der beregnes af det i artikel 3 definerede anerkendte og repræsentative rederi uden for konferencen, og som er midlertidigt an-

slået eller endeligt fastsat; den bør være lavere, såfremt en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden.

4. a) Told kan hverken pålægges eller forhøjes med tilbagevirkende gyldighed, men finder anvendelse på transport af varer, som efter en sådan toldafgifts ikrafttræden lastes eller losses i en EF-havn;

b) konstaterer Rådet imidlertid, at et tilsagn er blevet misligholdt, kan endelig told pålægges transport af varer, der lastes eller losses i EF-havn senest 90 dage inden datoen for anvendelse af midlertidig told; i tilfælde af misligholdelse af et tilsagn gælder pålæggelse af en sådan told med tilbagevirkende gyldighed dog ikke for transport af varer, der lastes eller losses i en EF-havn inden misligholdelsen.

5. Told opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de andre kriterier, der blev fastsat, da tolden blev pålagt, uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel af transporterede varer.

6. Tilladelse til at laste eller losse i en EF-havn kan gøres betinget af, at der stilles sikkerhed for betalingen af en midlertidig eller endelig told.

7. Efter udløbet af gyldighedsperioden for den midlertidige told frigives sikkerheden hurtigst muligt, såfremt Kommissionen ikke har truffet afgørelse om at opkræve den endeligt.

Artikel 14

Fornyset undersøgelse

1. Forordningerne om pålæggelse af udligningstold samt afgørelser om godtagelse af tilsagn tages om fornødent helt eller delvis op til fornyet undersøgelse. En sådan undersøgelse iværksættes enten på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ. En fornyet undersøgelse finder ligeledes sted, såfremt en af de berørte parter anmoder herom og fremlægger beviser for en ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelige til at begrunde nødvendigheden af en sådan fornyet undersøgelse, dog under forudsætning af, at der er forløbet mindst ét år efter at undersøgelsen er indstillet. Sådanne anmodninger rettes til Kommissionen, som underretter medlemsstaternes herom.

2. Bliver det efter konsultationen klart, at en fornyet undersøgelse er påkrævet, genoptages undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 7, såfremt omstændighederne kræver det. En sådan genoptagelse påvirker ikke i sig selv de gældende foranstaltninger.

3. Når det i henhold til den fornyede undersøgelse, som foretages med eller uden genoptagelse af den tidli-

gere undersøgelse, findes påkrævet, ændres, tilbagekaldes eller ophæves foranstaltningerne af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse.

Artikel 15

1. Med forbehold af stk. 2 bortfalder udligningstold og tilsagn efter en frist på fem år fra den dato, på hvilken den pågældende foranstaltning trådte i kraft eller senest blev ændret eller bekræftet.

2. Kommissionen offentliggør normalt efter konsultationer og inden udløbet af en frist på seks måneder inden udgangen af femårsperioden i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en meddelelse om det forestående ophør af den pågældende foranstaltning og underretter den erhvervsgren i Fællesskabet, som vides berørt heraf. I denne meddelelse anføres en frist, inden for hvilken de berørte parter kan tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 5.

Såfremt en berørt part godtgør, at foranstaltningens ophør igen vil føre til skade eller trussel om skade gennemfører Kommissionen en fornyet undersøgelse af foranstaltningen. Denne forbliver i kraft, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse foreligger.

Såfremt udligningstold og tilsagn bortfalder i henhold til denne artikel, offentliggør Kommissionen en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 16

Tilbagebetaling

1. Kan det pågældende rederi godtgøre, at den opkrævede told overstiger forskellen mellem den beregnede rate og den laveste fragtrate, der beregnes af det i artikel 3 definerede anerkendte og repræsentative rederi uden for konferencen, når der tages hensyn til anvendelsen af

vejede gennemsnit, tilbagebetales det overskydende beløb.

2. For at andrage om den i stk. 1 nævnte tilbagebetaling kan det pågældende ikke-EF-rederi indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, i hvis havn de transporterede varer blev lastet eller losset, og inden for en frist på tre måneder fra den dato på hvilken størrelsen af den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om endelig opkrævning af beløb, der er modtaget i form af midlertidig told.

Den pågældende medlemsstat videresender hurtigst muligt anmodningen til Kommissionen med eller uden udtalelse om dens berettigelse. Kommissionen underretter omgående de øvrige medlemsstater og afgiver udtalelse om sagen. Såfremt medlemsstaterne tilslutter sig Kommissionens udtalelse eller ikke fremsætter indvendinger inden for en frist på én måned, kan Kommissionen træffe afgørelse i overensstemmelse med nævnte udtalelse. I alle andre tilfælde træffer Kommissionen efter konsultationer afgørelse om, hvorvidt og i hvilket omfang medlemsstaten skal efterkomme anmodningen.

Artikel 17

Afsluttende bestemmelse

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande;

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I — ANHANG I — *ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι* — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I —
BIJLAGE I

Liste over de i artikel 3 omhandlede internationale konventioner

Liste der internationalen Übereinkommen nach Artikel 3

Κατάσταση διεθνών συμβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3

List of international conventions referred to in Article 3

Liste des conventions internationales visées à l'article 3

Lista delle convenzioni internazionali di cui all'articolo 3

Lijst der in artikel 3 bedoelde internationale verdragen

- International Convention on Load Lines, 1966;
 - International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974;
 - Protocol of 1978 relating to the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974;
 - International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973 as modified by the Protocol of 1978 relating thereto;
 - International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1978;
 - Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1972;
 - Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976 (ILO Convention 147).
-
- Convention internationale sur les lignes de charge, 1966.
 - Convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer.
 - Protocole de 1978 relatif à la convention internationale de 1974 pour la sauvegarde de la vie humaine en mer.
 - Convention internationale de 1973 pour la prévention de la pollution par les navires telle qu'amendée par le Protocole de 1978.
 - Convention internationale de 1978 sur les normes de formation des gens de mer, de délivrance des brevets et de veille.
 - Convention sur le règlement international de 1972 pour prévenir les abordages en mer.
 - Convention concernant les normes minima à observer sur les navires marchands, 1976 (Convention OIT-147).

BILAG II

Status over ratificeringen af og ikrafttrædelsesdatoerne for forskellige relevante IMO- og ILO-instrumenter

Oplysninger pr. 1. 7. 1984	Sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS 1974)	1978 Protokol til SOLAS 1974	Forebyggelse af forurening af skibe (MARPOL 1973/78)	ILO konvention nr. 147 om minimumskræv til handelsskibe	Normer for uddannelse af søfarende (STCW 1978)	Kollisionsreglement (COLREG 1972)	Lastelinjer (LL 1966)			
							1966	ændret 1971	ændret 1975	ændret 1979
Ratificeringsdato anbefalet af EF	1. 1. 1979	30. 6. 1979	1. 6. 1980	1. 4. 1979	31. 12. 1980					
Belgien	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Danmark	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Frankrig	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Tyskland	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Grækenland	x	x	x	x	x	x	x	x	O	x
Irland	x	x	O	O	O	x	x	x	O	O
Italien	x	x	x	x	O	x	x	O	O	O
Nederlandene	x	x	x	x	O	x	x	x	x	x
Det forenede Kongerige	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Finland	x	x	x	x	x	x	x	O	x	O
Norge	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Portugal	x	x	O	x	O	x	x	O	O	O
Spanien	x	x	x	x	x	x	x	O	O	O
Sverige	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Andre kontraherende stater	67	35	16	3	23	74	88	29	27	20
I alt	81	49	28	16	33	88	102	39/64	36/64	29/64
Ikrafttrædelsesdato	25. 5. 1980	1. 5. 1981	2. 10. 1983	28. 11. 1981	28. 4. 1984	15. 7. 1977	21. 7. 1968			

x = Har ratificeret.

O = Har ikke ratificeret.